

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

του : Προεδρείου

προς τη : Συνέλευση

Θέμα : Σύνοδος της 21ης/22ας Μαρτίου
- Γενική συζήτηση

Οι πολίτες της Ευρώπης έχουν την αίσθηση ότι δεν ακούγεται η γνώμη τους σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης.

Πρέπει λοιπόν κατά την πρώτη φάση της Συνέλευσης να γίνει ακριβώς αυτό : ν' ακουστούν.

Το ίδιο θα γίνει και κατά την πρώτη σύνοδο : θ' ακούσουμε τα μέλη της Συνέλευσης.

Τους ζητούμε να μας πουν, ως πρόσωπα, ποιες είναι οι προσδοκίες τους από την Ευρώπη του 21ου αιώνα.

Όπως αρμόζει στη φύση της Συνέλευσής μας, οι παρατηρήσεις τους δεν θ' απευθύνονται ούτε στην Προεδρία ούτε στο Προεδρείο, αλλά στους ομολόγους τους, τα λοιπά μέλη της Συνέλευσης, αφού μαζί τους θα αναζητήσουν μια κοινή προσέγγιση για το μέλλον της Ευρώπης.

Τα μέλη θα εκφρασθούν με απόλυτη ελευθερία.

Για την προετοιμασία αυτής της ανταλλαγής, σας απευθύνουμε και πάλι το τμήμα της δήλωσης του Λάκεν που αφορά το αίτημα για περισσότερη Ευρώπη.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΛΑΚΕΝ

Η Ευρώπη αντιμετωπίζει μια διπλή πρόκληση, τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων της.

Εντός της Ένωσης πρέπει να επιδιωχθεί η προσέγγιση μεταξύ των πολιτών και των ευρωπαϊκών θεσμών. Αναμφίβολα, οι πολίτες στηρίζουν τους μεγάλους στόχους της Ένωσης, αλλά δεν τους είναι πάντα ορατή η σχέση μεταξύ των στόχων αυτών και της καθημερινής δράσης της Ένωσης. Ζητούν από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να είναι λιγότερο δύσχρηστοι και άκαμπτοι και κυρίως να καταστούν αποτελεσματικότεροι και διαφανέστεροι. Πολλοί θεωρούν, επίσης, ότι η Ένωση θα πρέπει να ασχολείται περισσότερο με τα μελήματα που τους απασχολούν, και όχι να υπεισέρχεται σε λεπτομέρειες για θέματα τα οποία από τη φύση τους θα ήταν καλύτερα να αφεθούν στους αιρετούς άρχοντες των κρατών μελών και των περιφερειών. Μερικοί αντιλαμβάνονται αυτό το γεγονός ακόμη και ως απειλή για την ταυτότητά τους. Αλλά ίσως ακόμη πιο σπουδαίο είναι το γεγονός ότι οι πολίτες αισθάνονται ότι όλα διεξάγονται συχνά ερήμην τους και επιθυμούν περισσότερο δημοκρατικό έλεγχο.

Ο νέος ρόλος της Ευρώπης στον κόσμο της παγκοσμιοποίησης

Εκτός των συνόρων της, η Ευρωπαϊκή Ένωση έρχεται αντιμέτωπη με τον ταχέως μεταβαλλόμενο κόσμο της παγκοσμιοποίησης. Μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου υπήρχε η εντύπωση ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα θα ζούσαμε σε μια σταθερή παγκόσμια τάξη, χωρίς συγκρούσεις. Θεμέλιό της θα ήταν τα δικαιώματα του ανθρώπου. Ωστόσο, μόλις λίγα χρόνια αργότερα, η βεβαιότητα αυτή έχει χαθεί. Η 11η Σεπτεμβρίου μας άνοιξε απότομα τα μάτια. Ο εχθρός δεν έχει εξαφανιστεί. Ο θρησκευτικός φανατισμός, ο εθνοτικός εθνικισμός, ο ρατσισμός, η τρομοκρατία εντείνονται, εξακολουθώντας να βρίσκουν πεδίο ανάπτυξης στις περιφερειακές συγκρούσεις, τη φτώχεια και την υπανάπτυξη.

Ποιος είναι ο ρόλος της Ευρώπης στο νέο αυτό κόσμο; Δεν πρέπει η Ευρώπη, τώρα που είναι επιτέλους ενωμένη, να αναλάβει ηγετική θέση στη νέα πλανητική τάξη, τη θέση μιας δύναμης που μπορεί και να διαδραματίσει σταθεροποιητικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και να δείξει την κατεύθυνση για την μελλοντική πορεία πολλών χωρών και λαών; Η Ευρώπη, ως ήπειρος των ανθρωπιστικών αξιών, της Μάγκνα Κάρτα, της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων, της γαλλικής επανάστασης, της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου, η ήπειρος της ελευθερίας, της αλληλεγγύης και πάνω από όλα της ποικιλομορφίας, έννοιας που εγκλείει το σεβασμό των γλωσσών, των πολιτισμών και των παραδόσεων του άλλου. Το μοναδικό σύνορο που χαράσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση αφορά τη δημοκρατία και τα δικαιώματα του ανθρώπου. Η Ένωση είναι ανοικτή μόνο για χώρες που σέβονται ορισμένες θεμελιώδεις αξίες, όπως τις ελεύθερες εκλογές, τα δικαιώματα των μειονοτήτων και το κράτος δικαίου.

Τώρα που ο ψυχρός πόλεμος έχει τελειώσει και ζούμε σε ένα παγκοσμιοποιημένο αλλά και κατακερματισμένο κόσμο, η Ευρώπη πρέπει να επωμισθεί τις ευθύνες της όσον αφορά τη διακυβέρνηση της παγκοσμιοποίησης. Ο ρόλος που πρέπει να διαδραματίσει είναι ο ρόλος μιας δύναμης που δρα αποφασιστικά εναντίον κάθε βίας, κάθε τρομοκρατίας, κάθε φανατισμού, αλλά και η οποία δεν κλείνει τα μάτια μπροστά στην αδικία που ταλανίζει τον πλανήτη. Με λίγα λόγια, μια δύναμη η οποία επιθυμεί να μεταβάλει τις παγκόσμιες σχέσεις κατά τρόπον ώστε να αποφέρουν οφέλη όχι μόνο στις πλούσιες αλλά και στις φτωχότερες χώρες. Μια δύναμη που θέλει να εντάξει την παγκοσμιοποίηση σε ηθικό πλαίσιο, ώστε να βασίζεται στην αλληλεγγύη και την αειφόρο ανάπτυξη.

Οι προσδοκίες των Ευρωπαίων πολιτών

Η εικόνα μιας δημοκρατικής Ευρώπης που δραστηριοποιείται σε παγκόσμιο επίπεδο, ανταποκρίνεται απόλυτα στις επιθυμίες των πολιτών, οι οποίοι έχουν δείξει συχνά ότι επιθυμούν μεγαλύτερο ρόλο της Ένωσης σε θέματα δικαιοσύνης και ασφάλειας, καταπολέμησης της διασυνοριακής εγκληματικότητας, ελέγχου των μεταναστευτικών ροών, υποδοχής των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων από περιφερειακές ζώνες συγκρούσεων. Ζητούν επίσης την επίτευξη αποτελεσμάτων στο πεδίο της απασχόλησης και στον αγώνα κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Απαιτούν συνολική αντιμετώπιση της ρύπανσης του περιβάλλοντος, των κλιματικών μεταβολών, της ασφάλειας των τροφίμων. Διεθνών προβλημάτων, δηλαδή, για τα οποία γνωρίζουν ενστικτωδώς ότι δεν είναι δυνατόν να επιλυθούν παρά μόνο με αμοιβαία συνεργασία. Και παρομοίως, επιθυμούν περισσότερη Ευρώπη σε θέματα εξωτερικών υποθέσεων, ασφάλειας και άμυνας, με άλλα λόγια, καλύτερα συντονισμένη δράση για την καταπολέμηση των εστιών ανάφλεξης μέσα και γύρω από την Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο.

Συγχρόνως, οι πολίτες πιστεύουν ότι η Ένωση είναι υπερβολικά γραφειοκρατική σε διάφορους άλλους τομείς. Κατά το συντονισμό του οικονομικού, χρηματοπιστωτικού ή δημοσιονομικού περιβάλλοντος, πρέπει να παραμείνει ως ακρογωνιαίος λίθος η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και του ενιαίου νομίσματος, χωρίς να θιγεί η ιδιαιτερότητα των κρατών μελών. Οι εθνικές και περιφερειακές διαφορές είναι συχνά αποτέλεσμα της ιστορίας ή της παράδοσης και αποτελούν στοιχείο εμπλουτισμού. Με άλλα λόγια, πέρα από τη «χρηστή διακυβέρνηση», το ζητούμενο είναι να δημιουργηθούν νέες ευκαιρίες και όχι νέες ανελαστικότητες. Αυτό που χρειάζεται είναι περισσότερα αποτελέσματα, καλύτερες απαντήσεις σε συγκεκριμένα ερωτήματα και όχι ένα ευρωπαϊκό υπερκράτος ή ευρωπαϊκά Θεσμικά Όργανα που ασχολούνται με τα πάντα.

Με λίγα λόγια, ο πολίτης ζητάει μια σαφή, διάφανη, αποτελεσματική, δημοκρατική, κοινοτική πολιτική η οποία θα συντελέσει σε μια Ευρώπη που θα δείχνει την κατεύθυνση για τη μελλοντική πορεία του κόσμου. Μια πολιτική που παράγει συγκεκριμένα αποτελέσματα, δηλαδή περισσότερες θέσεις απασχόλησης, βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, λιγότερη εγκληματικότητα, ποιοτική παιδεία και καλύτερη περίθαλψη. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι, γι' αυτό, η Ευρώπη έχει ανάγκη από ανανέωση των θεμελίων της και μεταρρύθμιση.

=====